

3-ik szám.

Január 15-én 1870.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.–decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt, és 3 hóra 1 frt 50 kr.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.
 Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XXI. kötet.

HIVATALOS.

Kovács László de Visonta Hevesmegye főispáni és egri érseki helyettesé kineveztetik.

Kerkápolyi Károly hosszas silbakon állásából ablóztatik.

Jan. 6. Gróf Andrássy Gyula miniszterelnök ur ő excellentiája egészségi szempontokból Bécsbe utazott.

Jan. 7. Albrecht főherczeg ő fensége egészségi szempontokból Párisba utazott.

Jan. 8. Rajner főherczeg és Ernő főherczeg ő fenségeik egészségi szempontokból Egyiptomba utaztak.

Jan. 9. Gróf Andrássy Gyula miniszterelnök ur ő excellentiája egészségi szempontokból Budára visszautazott.

Jan. 10. Minden magas és még magasabb utazók egészségi állapotja kielégítő.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Tekintedezs barátom uram.

Hogy van nagy arviz, Az igaz: De ki teheti rula, Ürminyi nem teheti rula, ü csinyaltata volna Tiszaszabalyozast, ha miniszter pinzt ata volna neki „ad hoc.” — Miniszter sem nem teheti rula, ü ata vona Ürminyinek pinzt Tiszamegszabalyozasra, ha orszaggyülis ki nem törült volna buzsetyibul ide valo quantumot. Orszaggyülis sem nem teheti rula, mert ü megszavazot volna szivesen Tiszaszabalyozasi summakat, ha Tisza melet mindentit nem franya baloldalistak volnanak colonisalva.

Csinyaltam in magamnak egy mappat: a kin ország fel van osztva valasztó kerületekre. Joboldali valasztó kerület van bepingalva zöld színüre, baloldali pirosra et quidem közipbal ruzsaszinü pirosra; szilsó baloldali tulipirosra, szip tarka barka mappa! De a mint ratekintünk Tisza vidikire, ot nem latunk egyebet, mint pirosat a vörösbe! Hat ezeknek szabalyoztasunk mink Tiszat?

Ín izs Kato vagyok; de nem az a Kato, kit könyű tanczba viny: hanem az a Kato, ki aszondot: ego vero Debreczinem delendam esse censeo. A hun mappan vörös van festve, anak a vidiknek se csatornat, se Tiszaszabalyozast nem adunk, mig „jobb“ra nem tir!

Is így tigrisek magok az okai, hogy Tisza kiaradt. In mosok bene kezemet.

Tallérossy Z.

Az ezred leánya.

Az egyszeri nő-egyletnek
Volt egy árva lánya;
Nem kevesebb, nem is több, csak
Egy kis árva lánya.

Ágról szakadt, istenadta!
Végeztek felőle:
Fölnevelik, kimüvelik;
Urhölgy lesz belőle

Concertekből, és bálókából
Pénzt szerzünk szegénynek:
A nőszázad lánya után
Futnak a legények.

Énekelünk, muzsikálunk,
Szindarabot játszunk;
Erre polkát, egy kis csárdást
Francziát is járunk.“

Énekeltek, muzsikáltak,
Szindarabot játsztak:
Erre polkát, egy kis csárdást
Francziát is jártak.

Hát nézik a jövedelmet:
A költségre fölment!
A hölgyesereg e mérlegre
Egy kissé megdőbrent.

„Irjunk könyvet! e malheur nem
Fog minket felsüttni;
Tanítsuk meg a világot
Jó kenyeret sütni.“

Dictum, factum. Itt az évkönyv!
Férfivilág vette.
Kékharisnya-irodalom
Mosolyog felette.

Sokacz-ohaj.

Beszélgetének a sokaczok a boldogság különféle nemeiről, az első így szólott: „ha én király lennék mindig csak szekér tetején aludnám! A második, „én pedig a vöröshagymának csak is a szivét enném.“

„Hát te mit csinálnál?“ lökik oldalba a harmadik társat „én mit kívánhatnék már, mikor a javát elkapkodtátok.“

Egy hazánk fia hivatott meg Bécsben, még a régiebb időkben, theaestélyre. Ő ügybuzgalomból már 5 órákor délután katonai pontossággal beállított a kérdéses házhoz. — A házi asszony zavarba jött a nagyon is pontos vendég látásán; mit csináljanak mást, mint kezébe nyomnak egy csibukot, mely oly szárral volt állatva mint egy árboecz, hogy hát szijja abból azt az illatos „Latakiát.“ — Hősünk bodor füst fellegeket bocsájtva orrán száján, köpködött fogain keresztül keményen; észre veszi az örökké mosolygó házi asszony, hogy vixelt padlója minő veszedelemben forog, int a lakájnak, hogy vigye oda a sarokból a köpöládát, mely parancsot az hiven teljesíté, de a földi annál hosszabbakat köpködött. A háziasszony intésére a lakáj sűrűn hordta a köpöládát, úgy, hogy utóbb ezek már egész barricádok képeztek.

— Kérném a nagyságos asszonyt, szólal meg hazánkfia tört németiséggel, mondja meg ennek az istentől elrugaszkodott svábnak, hogy ne hozzon ily portékát ide, mert bele találok valamelyikbe köpni.

Optimismus.

Szeretlek természet!
Szeretem a nyarat,
Mert akkor nem kapni
Pest utczáin sarat.

Szeretlek természet!
Szeretem a telet,
Mert akkor megint port
Találni nem lehet!

Don Pedro Bajuszkádó.

Spinózanak,

Keserves a nóta, mit te fujsz Spinóza.
Nem klerikális bors, csak hitvány spinót a!

Erdélyi képviselőcelebritás.

A marmasosi vig asszonyok.

Átkozott kaszinó! fertelmes klubbok,
 Kik az asszonyoktól férjeket elloptok,
 A kik ott napestig ütik a tarokkot
 S haza jövet mást nem kérnek, csak slaffrokkot.
 Orrcavaró pipafüsttől bepáczolja,
 Megjön s keserűen fekszik a vaczokba,
 Politizálástól berekedt és bágyadt.
 Nagyokat ásítani érez szörnyü vágyat.
 S ha vesztett a négyszin dámákon sok makszit:
 A szegény ártatlan hitvesre haragszik!
 Dul ful! zsörtölődik, konyhapénzt felhányja
 „Hogy milyen sok elmegy! A férj nem pénzbánya!“
 Még fekve is morog. Szép szóért letorkol.
 Örül rajt az asszony, ha már egyszer horkol.
 S mind annak okai kaszinók és klubbok,
 Hogy jó emberekből lesznek medvék, lumpok.
 Még az az olasz is vesztett vón' halálba.
 A ki a kaszinó nevét kitalálta!

.....
 No de az akció reakciózt teremt

S ha már úgy intézte nálunk a ferde rend

A míg a férj klubboz, addig a menyecskek
 Rendeznek maguk közt vidám kávéestélyt.
 Beszélnek divatról, a belgazdaságról,
 Szomszédból áthallott nagy háboruságról,
 Kinek milyen baja van szakácsnéjával,
 Czélsap szobalyánra dajka miket rávall?
 Hogy milyen hosszú lesz az idén a farsáng;
 Nem lesz benne részünk, nem adja a kaszszánk.
 Sok elment az idén a korteskedésre,
 Az ember csak mostan veszi lassan észre.
 Erről bekapnak a politizálásba,
 Egynek jobbon másnak balon az állása.
 Egyik deákpárti, másik tiszapárti,
 Véget a vitának vett czapári partie.
 Jár a „frische viere“ (Hej de vennénk hírét,
 Ha mást is lehetne kérni „frische vierét!“)
 S ha egymástól tiz husz krajczárt így elnyertek
 Itt a jó ozsonna „kedveseim, jertek!“
 Az illatos kávé s a drága bival-tej
 Sok szivet felderit s sok bánatot hajt el.
 Kávét az asszonytól ne irigyeljétek
 Hisz annak az „vigasz, orvosság és éték.“

Kávé után pedig egy kis jó pecsenye,
 Egy kis hurka, kolbász s más gyöngö csemege;
 Végül, — hogy esnék rá egy kis jó bakator?
 Mondják: ez az, a mi gyomrot be lakatol.
 Férfiorvosság ez. Milyen a quaterka?
 S biztatgatják egymást Juczi, Náncsi, Terka.
 Szopogatják a bort, mit Juliska hozott
 Nagyokat borzadva: „de rosz az átkozott.“
 „Nem tudnám mondani, mi volna benn' a jó?“
 (Pedig úgy csufolják, hogy „konty-alá-való.“)
 S a lángbakatornak, mit szüröcsölve szív be,
 Édes melege átmegy az aszszonyszívbe.
 Van nevetés, kacaj és kitörő jó kedv,
 Minden semmiség megneveteti őket.
 Maguk sem tudják már, mért van oly jó kedvük?
 Denique nagyon jól elmulatnak együtt.
 Tánczra kerekedés talpuk csiklandozná.
 — Csakhogy se muzsika, se tánczos nincs hozzá

.....
 Hallga, mi szól ott kün? A biz egy kintorna!
 Boldog Csaszlauból hát ezt itt mi hordja?

Hogy maradt meg ez egy e muzsikaszernek,
 S nem fogták el utban Beczirkszkomiszszernek?
 A biz a pitvarban helyt foglalt magának
 S csavarja farkát négy lábu orgonának
 S kezdi a mint illik a Rákóczi marson.
 Kutyák ugatása rettentőn felharsan;
 Mitől félnek olyan nagyon? (Egy se kustol)
 A muzsikától-e vagy a muzsikustól?
 „Be kell hini azt a werklist!“ mondja Julesa.
 Werklin sem tánczoltunk még! A lesz a furcsa.
 S behiják a werklist. Hisz nagy nyereség ez,
 A ki egy magában egész bandát végez.
 Hátán tudománya, a négyszögü duda
 Abban polka, csárdás, s minden notát tud a!
 Friss vérü menyecskék gyorsan asztalt széket
 Félretakaritnak, helytágítás végett,
 Kintornát az ajtó elébe rendelték,
 Hogy be ne jöhessen rajt hivatlan vendég.
 „No most mutasd, mit tudsz?“ A verklis rá-
 rántja,
 Négy menyecske: két pár, — viszi egymást
 tánczba.

Asszony az asszonynyal tánczol szoba hosszat
 A melyik a férfi, rikkant s kontyához kap.
 „Hogy volt, hogy?”-ot kiált, egymást átkarolja,
 Megpörget, mártogat, soh se láttunk olyat!
 Suhogó viganó repül jobbra balra,
 Levert észsze tányér bizony kárát vallja.
 Olyan port vernek, hogy alig látnak benne,
 Ha valaki látna őket, most, szép lenne!
 A nagy pornak is de meglelik a nyitját,
 Hogy kimenjen, egyik ablakot kinyitják,
 És tovább tánczolnak, nem fáradnak ők el.
 S ugyan nem gondolnak a klubban levőkkel.
 Pedig hát csak asszony lejt asszonynyal szembe
 S mit ér két homogén szívnek rokonszenve?
 — A csárdás ment, a hogy ment; de már a
 polkát,

Párnak összefülvé roszabbul tánczolták.
 Elelfelejtette a ki volt a férfi,
 Hogy neki kellene a tánczot vezérlni;
 Térd össze ütődött, táncz összezavarult
 Előre meg hátra ment minden badarúl.

Héj nem ér ez semmit, a férfi csak férfi!
 Istenigazában tánczolni az érti.
 Csak „egy“ férfi volna! sanda, rücskös volna;
 Az egész mulatság csak mingyárt más volna!

Hát ez itt micsoda? Maga a kintornás!
 Czifferblattja ugyan nem valami formás,
 Mert pisze az orra, a szeme meg kancsal,
 De a hol maga van, minden férfi angyal.
 „Gyer elő kintornás! Ne huzd, hanem járjad!
 Szolgáld meg tánczoddal most a honorárjad.“
 Juczi megragadja a kintorna nyelét
 S Náncsival tánczba megy a muzsikus cseléd;
 S mig egyik menyecske a verklit csavarja:
 Forgatja a werklist a többiek karja.

Szeme szája eláll a jámbor művésznek
 Karjaira jutva tündéri szélvésznek,
 Hisz ez több, mint elég, minden dicsőségül,
 Ugy megforgatják, hogy a feje is szédül,

Náncsi elereszti, Terka odábrántja,
 A szusza elmarad, szétmegy minden pántja;
 S egyre viszik odább, a szeme kimered,
 Nyelvét kiejti, lát egy helyett ezeret
 „Gnä Frá! A werklissel így bánni nem illik!
 Hisz ezek már nem nők! Hiszen ezen villik!”
 Villik az ördögöt! Van itt elég termet,
 Ha lábadra toppant, jaj a tyukszemednek!
 Csak úgy döng alattuk a megrengett palló
 Széllel bélelt tánczos se látó se halló!

.....
 Egy percznyi szünet lett. Változik a nóta
 A werklis pihenni sem állt meg az óta.
 De most, a mint senki sem ragadja nyakon,
 Utczu kimenekül a nyitott ablakon.
 S azzal vesd el magad! Ott hagyva kintornát
 S a négy szép menyecskrét, fut árkon bokron át.
 Azok csak későre veszik észre hiját,
 Annál jobban nyargal, mentül jobban hiják,
 Kiabálhatnak már utána: „Jer ide!”
 Világgá szalad a jámbor ijedtibe:

.....
 A tánczos elfutott; hát vigye a kánya!
 De mit csináljon most az ember leánya
 Itt maradt werklivel? Mit tévők legyenek
 Orpheus lantjával a szép kegyetlenek?
 Férjnek utjában lesz a kinjában-zengő,
 S bámulva kérdendi „hát e mi a menkö?”
 Mit mondjanak neki? „Négy lába van neki?”
 Magától jött ide, s aztán nem mene ki?”
 Nosza nyargonz menjen mind ló halálába
 Futott werklis után, kit hogy vihet lába,
 Csipjék el, fogják el, hozzák ide vissza
 A ki elfoghatja, az árát megiszsza!
 — Elcsipik elfogják, — visszahozzák épen;
 Könyörögnek neki mindenféleképen,
 Etetik itatják, csak ki ne beszélje,
 A mi vele történt a világba széljel;
 Megtömik zsebeit elemozsinával,
 Drága töpörtyüvel, finom pogácsával,
 Adnak neki végre annyit apró pénzbül,
 A mennyi csak telik otthon a tejpenzbül.
 És becsületszavát (no az nem ér semmit)

De hitét veszik, hogy nem beszél ki semmit!
 Werklis elégült volt ezen kis concertért.
 De felfogadta, hogy ide vissza nem tér.
 Vette a dudáját és kereket ódott.
 — Tudja patvar, hogyan? Még is kitudódott.

K—s. M—n.

A szent consortium.

Nagy bohozat. Don Pedró Bajuszkádótól.

SZEMÉLYEK:

Lon Kain, főszent.
 Törköly János, aprószent. } részvényesek.
 Kolomandurosz Józsika, faszent }

Lon Kain, (monologizálva.) Pápista színben kell ma föl
 a nap.

Jó ómen ez, ma nagy dologba fogni.
 Olyan ködös, borongó az idő,
 Mint egy barátnak a feje. Sötétes
 Az idő, mondom. Ez az én napom.
 Nem is hagyom a nélkül folyni le,
 Hogy valami nagyot ne vinnék véghez. (Csenget.)
 Hé, Ambrus, hozd a Magyarállamot
 Had olvasom, mivel van telve. Hm,
 Nem elég goromba. Az a Jósika
 Nagyon is jó, s a mit ir, oly sik a,

Hogy rendesen mi bukunk rajta végig.
 A tömjénillat benne kicsit értik.
 Ha kenetes szavak csorognak ajkán,
 Látszik, hogy inkább kedvire a cancán.
 S ha az ultramontánokra (!) ráró,
 Ugy érzem, engem szid a kedves báró.
 Á, na de itt ir János, az arany száj.
 Feláll fejemen tőle minden hajszál.
 Ez aztán adja. Oly kenetelli,
 Mint ki dolgát önszántából teszi.
 Látszik, hogy nincs más aspirációja,
 Mint hívő békák közt lenni a — gólya.
 Kormányozzuk is népünket dicsőn.
 Aki hozzánk praenumerálni jön,
 Muszáj, hogy üdvözüljön. Szentelt vízbe
 Fürösztjük, hogy megtisztul minden ize.
 A mi szenny meg ezekről lemarad,
 Bekenjük azzal szépen azokat,
 Akik.. de még nem is kik, hanem melyek
 Magyarállamra fizetni restelnek..

Kolomandurosz (belép). Dicsértessék a Jézus Krisztus
 Lon Kain. Szervusz.

Hogy aludtál az éjjel fiam Kálmus?

Kolomandurosz (kezet csókol.) Köszönöm 'lássan. Igen
 fáinan

Mulattam ad majorem gloriam,
 A náje Weltben egész kiviradtig.
 Bebarangoltam kétpisztolyt, és Hlatkit,
 Kereszutczát, a kicsit és nagyot,
 (Mert ami fő, jó keresztény vagyok.)
 Ó-utczát is bebarangoltam végig,
 (Mert tudva van, hogy hitem a legrégeb!)
 Bekebeleztem három kapuczinert,
 Püspök-falatot ettem, s borju czimert.
 Aztán pedig mint istenfélő ember
 Ráadásnak két csésze theát benyeltem.
 Táncoltam sok szép szőke barna nőekkel,
 (Az irás tartja: örülj örülökkel!)
 Megnevetém a Sängerek hogy játszák
 „Ibrik Borbála iszonyu fogságát,
 Megnéztém, de az ördög tudja végig!
 Végül mit irtam, itt van egy vezércikk!

(átadja.)

Lon Kain, (keresztet vet, nem a cikkre, mert az meg fog je-
 lenni, hanem magamagára ijedtében)
 Szent Kalazáncz! Hátha megtudják mind ezt?
 Hisz elevenen égetnek meg minket!
 Ha ez még egyszer megtörténik, téged
 Ezer sujtással sujtson ugy a végzet!

Kolomandurosz. Sose tessék zsinórozni magát.

A szent is hétből hatszor rosza hág!

Törköly (belép.) Mit veszekedtek? Miért prédáljátok

Egy másra a drága gorombaságot?

Egy másra kell azt készen tartani,

Különben alig jut oda, alig!

Lon Kain. Hát szent a béke. S most figyeljetek.

Elétek adom egy nagy tervemet.

A gondolat bennem már rég elbödült:

Reformálni a Magyar álmot tőből!

Jól értsétek! Világért sem azt értem,

Hogy zsirlapunk reformátussá légyen!

Sőt ördög vigyen minden kálvinistát,

Jácintot, Rénánt, Vogtot, Toldi Pistát.

Azt akarom én, hogy lapunk papirját

Csak is hívő, barát-kapczából gyártsák,

A betűk érce készüljön szent ónból:

Garibaldiánusokra lött golyókból.

Legyen görény-piszokból nyomda festék

Hadd fogja meg illetők lelke-testét!

A szedő gyerek, a ki kiszedi,

Papgazdasszonynak legyen gyereki.

Egy szóval: állítsunk magunknak nyomdát,

Melyben a szellemet majd agyonnyomják,

Melyből szépen kél ki az „Állam“ képe,

Hogy képből kikél mindenki tőle!

Törköly János Mondasz valamit.

Kolomandurosz

Mily nagy gondolat!

Lon Lon Kain Tehát legyünk egy részvény társulat.

Mindhá-munk belefektetjük a tőkét,

E háromság megéri nagy jövőjét!

S elsőmagyarszentnyomdatársulat!!!

Törköly J.

Kolomandurosz } (Éljen! Brávó.)

Firhang legördül.

Jelenet a Deutsch féle nyomdában.

Első szedő: Hány előfizetője van a „Közgazdasági Hetilap“-nak?

Második szedő: 50.

1-ső sz: S mennyi az előfizetési ár egy negyedévre?

2-dik sz: 2 frt.

1-ső sz: S menyibe kerülhet egy fiakker Budáról

Pestre meg viszsza, naponként 3-szor?

2-dik sz: Naponként körülbelül 5 frt.

1-ső sz: Na most értem. Ennek a lapnak miniszteri principálisa van.

2-dik sz: Honnan tudod?

1-ső sz: Együgyü, nem látod, hogy a nagyságos szerkesztő ur mindig fiakkeren jön ide? Ez napjában 5 frt. évnegyedenként 450 frt. 50 előzető pedig csak 100 frotot fizet ez idő alatt.

2-ik sz: Értem már.

Gyöngyszemek.

Egy népszámlálási ügynök nyilatkozata szerint, könnyebb a tevének a tú fokán átjutni, mint a nők születési évéről biztos tudomást szereznii.

A magyar néptanítók időszerű dolognak tartják dobra ütni, hogy ők nem a heringektől származnak hanem az — egyiptomi hét sovány tehéntől.

A „Vigjáték házasság nélkül“ címü vigjáték címváltoztatásért folyamodott. Mint rém-dráma szeretne szerepelni ily czim alatt: „Házasság vigjáték nélkül.“

Prim és Serranó urakat rettentően bántja, hogy széles e világon nem találkozik ember, kit a spanyol trónra felültetnének.

Lónyai Menyhért az idei nyolcz millió deficitet a honvéd rokkantak menházának ajándékozta.

Eugenia folyton Rómáról almodozik? Tehát megunta már az uralkodást? — Napoleon nem ereszti Eugeniát Rómába. Tehát oly nagyon szereti Eugenia uralmát? — Beszélük, hogy Lulu herczeg egyre küldi a m a m á t R ó m á b a n! Tehát annyira megunta már, hogy egy m a g a v a n?

Rómában egyik püspök a vasutnál pofonnal fogadta a másikat.

Nem Lipofniczki volt az?

Ugy halljuk, hogy élelmes trafikánsok azon két fejü amerikai lánynak fotografiáit akarják használni azon czimer helyett, mely a magyar király Budán létét szokta jelezni.

Az lesz mégcsak az eredeti, ha kislul hogy ez a kétfejü amerikai lány egy nagy fejü — hirlapi kacsza.

Neue Weltben: Hogy hívnak? A hogy akarod. Orpheumban. Hogy hívnak? Nem engem hívnak, én hívok!

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Hallotta kend, hogy X. gróf ideggör-
csöket kapott?) Ugyan mi okból? (Hát, mert pár-
bajában kiderült, hogy vére nem kék, hanem veres.)

— — Ezt nevezem azután rehabilitációnak! A
bécsi lapok írják, hogy Bach helytartó, Schmerling
pedig miniszterelnök lesz. (Nem is sok ez, mikor
némely alsóbb rendű hivatalnok is 6–8 ezer frt
nyugdíjat kap — Magyarországon.)

— — No anyjuk, hallottad-e, hogy Izsótól egy
fiakkerkocsis kétszáz forintot rabolt el? (Hallottam,
de nem hiszem. Honnan volna egy magyar szobrász-
nak egyszerre ilyen tenger pénze?)

— — Vajjon miért köszön le Kemény Zsiga a
Kisfaludi társaság elnökségéről? (Bizonyosan roppant
teendői miatt.)

— — A burkus király az előtt néhány évvel
sok mindenféle drága gránitkövet küldött a pápának
valami templom építéséhez; most meg a pápa küld
a burkus királynak marvány kődarabokat, a miket
a Tiberis emporiumában találtak. (Ugy is hozza
magával a keresztyén felebaráti szeretet, hogy az
eretnek burkus király és az igazhívő pápa kövekkel
dobálódnának.)

— — Azt mondja a Borsszemjankó, hogy a
szinészek, ha nem fizetik, jól játszanak, de ha fize-
tik, rosszul. (Most értem hát, miért adja ő olyan
rosszul a szerepét!)

— — László kollegánk ellen kriminális pro-
cessust akarnak indítani, az országgyűlés engedel-
mével. Mint tudom, a vád bigamia (két nejeség) miatt
emeltetik. Laczi azon apprehendál, hogy „csak“
*bigamia*ért.

 Folytatás a mellékclapon.

Paprika Jancsi szinpada.

— Majd leszálz erről a jobboldali vasutról. Ez nem baloldali passzasirok számára van építve.

Liptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAIMÓR.

Lakása: Stáció utca 80. szám alatt.

Pest, 1870.

Nyomt. az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Főzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

Szálloda megnyitás.

Van szerencsém a t. közönségnek tisztelettel tudtul adni, hogy én a „Széchenyi“-hez czimzett szállodát Budán a lánczhidon alul a Dunaparton a gróf Széchenyi-féle ujdonan péült házában 1870 január 9-kén megnyitottam, ezen szálloda a legnagyobb kényelemmel el van látva, a legjobb és legczélszerűbb bútorozattal fel van szerelve, és mindamellet a legszebb kilátással bir. A hozzá tartozandó vendéglőben, sörházban és kávéházban minden időben a legjobb étkek legfinomabb italok gyorsan és pontosan, jutányos árak mellett kiszolgáltatnak. A lak-szobák az egyes szobától kezdve a legnagyobb lakásig minden kíváratnak megfelelőleg igen mérsékelt áronkiadatnak; minekutána főtörekvésem leend a t. közönségnek megelégedését megnyerni, bátorodom alázatos meghívásomat tenni, és kegyes meglátogatást kérni. A megnyitás napján minden helyiségeim megszemlélés végett nyitva és készen tartatnak.

A t. közönségnek pártfogásába ajánljva magamat

legnagyobb tisztelettel maradok

Máder József,

vendéglős.

MACH és STEIN

bel- és külirodalmi-könyvkereskedésben

Pesten, Dorottya-utca 3-ik szám.

A következő figyelemre méltó szépirodalmi munkák folyvást kaphatók:

	frt. kr.		frt. kr.		frt. kr.
Abbé. Az elátkozott. Reg. francz. ford. Henter János 4 köt.	4.—	Kukliné prédikაციói. Néhai megboldogult Kukli forrás hátrahagyott irataiból összeszedte unokaöcsece Kukli Jeremiás	1.20	Papp M. K. Az 1735-ki zendület történetén. Tört. korrajz a 18. századból — Egy szép asszony története. Regény 2 kötet.	2.—
Bodor L. Az elorzott végrendeletek. Ered. regény	1.20	Marmier H. A kisértő reg. francziából ford. Dózse D.	1.—	Kiadó. Költemények az 1848—49-ki magyar szabadság harc igejéből	1.—
Dózsa D. Az északi fény. Reg. 3 köt. — Boronkay Margit. Tört. reg. 2 köt. — Oláh Judith. Tört. regény	1.20	Mühlbach L. Tartaroff herczegnő, vagy a czárnő leánya. Tört. reg. 2 köt.	2.—	Szabadság lantja. Költemények az 1848—49-ki függetlenségi harc idjéből	1.—
Halmágyi S. Parlagi rózsák. Tört. beszélyek 2 köt.	2.—	Müller J. Mionette. Reg. francziából	1.—	Szatmáry K. P. A kosztolányi hölgyek Tört. regény. 2 kötet	2.—
— Saphira. Tört. reg. 3 köt.	2.60	Orbán B. Utazás keleten. 6 kötet minden köt.	1.—	Viardot. Az utolsó Czaporog. Orosz tört. regény	1.20
Jámber P. A művészek. Reg.	1.—	Oettinger. Szerelmi pikáneriák a franczia udvari életből	1.20	Zombori G. Uti rajzok 2 kötet	2.—
Ládora dalaiból. Leszállított ár.	—30				
Kriza J. Vadrózsák. Székely népköltési gyűjt. 1. köt.	2.50				
Pompás diszkötésben	4.—				

➡ Pest, Dorottya-utca 3-ik szám. ⬅

3

A

1-3

franko magyar bank váltó-üzlete

feldunasor Nákó-ház, a lánczhiddal szemben
megnyitott 1870 január 1-én,
ajánlja magát mindennemű **állam, és iparpapírok,**
sorsjegyek, elsőbbségi és földtehermen-
tesítési kötvények, arany és ezüstpénzek,
idegen pénzjegyek stb, eladására és meg-
vételére, a napi árfolyam szerint.

Tőzsdei rendeletek a Pesti vagy idegen tőzsdékre, legpontosabban, a **legcsekélyebb provisió számítása mellett** fogantatosítatnak.

Együttal bátorodik a t. cz. közönségnek tudomásul adni, hogy sorsjegyeket részletfizetés mellett elád, s társaságokat a legkedveltebb osztrák sorsjegyekre rendez.

Igérvények mindennemű sorsjegyekre minden huzásra kaphatók.